

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter Loven af 31. Marts 1933 skal Kommunerne ikke, saaledes som efter tidligere Grundforbedringslove, paatage sig Garantforpligtelse for de med Laanene eventuelt forbundne Tab.

Man har derfor ment det rigtigst, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal føres Tilsyn med Anlæggets fremtidige Vedligeholdelse, overgaar til Landbrugsministeriet.

Efter § 1, Stk. 3 i Loven af 31. Marts 1933 kan der ydes Tilskud paa indtil en Trediedel af Udgifterne til Indkøb af Drænrør og andre Rør, for saa vidt der ikke for Rørene er betalt en højere Pris end den, der paa Grundlag af Aftaler mellem Landbrugsministeriet og Teglværkerne er fastsat for paagældende Egn og Kvalitet. Ved nærværende Forslag søges en tilsvarende Regel lovfæstet for de i Lovens §§ 6 og 7 omhandlede Arbejder, for saa vidt angaar § 7 dog kun ved mindre Vandløb, og saaledes at det overlades til Landbrugs-

ministeren at drage Grænsen mellem større og mindre Vandløb.

Efter § 6 i Loven af 31. Marts 1933 kan der ydes Tilskud paa indtil en Trediedel af den Arbejds løn, der er udbetalt til Arbejdsløse af den i Lovens § 1, Stk. 3 nævnte Art ved Arbejder, der iværksættes af en enkelt Jordbruger, som ikke opfylder Lovens Betingelser for at opnaa Laan.

Ved nærværende Forslag søges en tilsvarende Regel lovfæstet for Arbejder af den i Lovens § 7 omhandlede Art, som udføres af flere Lodsejere i Forening uden Optagelse af Grundforbedringslaan.

Maksimum for Statens Udgifter i Henhold til Loven af 31. Marts 1933 foreslaas forhøjet fra 10 Mill. Kroner til 20 Mill. Kroner. Det bemærkes herved, at der allerede nu er bevilget ialt ca. 6500 Laan med en samlet Laanesum af ca. 7 Mill. Kr., og at nye Andragender om Laan til tiltrængte Grundforbedringsarbejder indkommer i stort Antal.